

Az ítéltábla a Réti, Antall és Társai Ügyvédi Iroda által képviselt **I.r.**, az **II.r. felpereseknek** a Schmidt Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Schmidt Zsuzsanna ügyvéd) által képviselt **I.r.**, Neiger-Kókai-Papp Ügyvédi Iroda által képviselt **II.r. alperesek** ellen jellegbitorlás megállapítása iránt indított perében a Tatabányai Törvényszék 2017. január 24. napján kelt 9.G.40.038/2015/71. sorszám alatti ítéletével szemben a II.r.alperes 73. sorszám alatti, a felperesek 75. sorszám alatti és az I.r.alperes 77. sorszám alatti fellebbezései folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja az alábbiak szerint:

Megállapítja a bíróság, hogy az alperesek tisztességtelen piaci magatartást valósítottak meg azzal, hogy az I.r.alperes által gyártott légbevezető termékeket „....” megnevezéssel gyártották, illetőleg hozták forgalomba, mert ez alkalmas volt arra, hogy arról a felperesek „....” árujelző alatt már piacon lévő, ugyanezen funkciójú termékét ismerjék fel.

A bíróság eltiltja az alpereseket attól, hogy jövőben e termékeket ezen megnevezéssel gyártsák, illetőleg forgalmazzák.

Kötelezi az alpereseket a már legyártott, de még nem forgalmazott, továbbá a kereskedelmi forgalomba hozott ezen termékeket a sérelmet okozó megnevezéstől 90 napon belül fosszák meg.

Kötelesek ennek végrehajtása érdekében a kereskedelmi forgalomba került, de még nem értékesített termékeiket az üzleti partnereiktől visszahívni.

Megállapítja a bíróság, hogy az alperesek az „....” megnevezésű termékek piaci bevezetése, forgalomba hozatala során a fentiekén túl is tisztességtelen piaci magatartást valósítottak meg azzal, hogy a termékeket egymással összehangoltan eljárva olyan módon vezették be a piacra, hogy az I.r.alperes a terméket bemutató katalógusában a fentiek szerint sérelmet okozó árumegjelölést használták és e katalógus nagy terjedelemben átvette a felperesek által alkalmazott „....” termékkatalógus jellegzetes szöveges részeit, illetőleg egy egyedi ábráját.

Eltiltja az alpereseket ezen magatartás folytatásától.

A II.r.alperes tisztességtelen piaci magatartást valósított meg továbbá azzal is, hogy a II.r.felperessel kötött disztribútori szerződés nem annak valós céljára, hanem arra használta fel, hogy ahu,hu,hu ... néven bejegyzett oldalain is a két termék között kapcsolat látszatát erősítse.

Kötelesek az alperesek ezen ítélet jogerőre emelkedését követő egy naptári éven keresztül megjeleníteni saját termékük valamennyi internetes elérésű tájékoztatójában, annak legelső szövegrészeként, a nyitó oldalon alkalmazott legnagyobb betűmérettel a következőket: a bíróság jogerős ítéletével elrendelte annak közzétételét, hogy a ...i ... Kft. által gyártott „....” elnevezéssel

forgalmazott légbevezető termékek nem azonosak az „...” légbevezetővel. A két termékcsalád műszaki tartalma a páratartalom általi vezéreltség egyenértékűsége tekintetében nem igazolt.

Az elsőfokú bíróság által az alperes terhére elrendelt adatszolgáltatási kötelezettség tartalmát a másodfokú bíróság azzal egészíti ki, hogy az alperesek kötelesek adatokat szolgáltatni az „...” légbevezető terjesztésére kialakított üzleti kapcsolataikról azzal a tartalommal, hogy a termékeket mely forgalmazóknak, milyen mennyiségben és milyen áron értékesítették.

Egyebekben az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a per fő tárgya tekintetében helybenhagyja.

Az elsőfokú ítéletnek a perköltségre vonatkozó rendelkezéseit mellőzve kötelezi a bíróság a II.r.alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak az I.r.alperessel egyetemlegesen 1.500.000,- (Egymillió-ötszáz ezer) Ft, továbbá a I.r.alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az egyetemlegesen jogosult felpereseknek további 3.000.000,- (Hárommillió) Ft első- és másodfokú perköltséget. Ezt meghaladóan a felek viseljék az eljárás során felmerült költségeiket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az irányadó tényállás szerint az I.r.felperes az 1980-as években jött létre, mára nemzetközileg elismert, piacvezető cég a hidroszabályozású (páraszabályozott) szellőzői rendszerek gyártási és értékesítési piacán, aki kifejlesztette saját automatikus páraszabályozást biztosító egységét (légbevezetőjét), amely 2001-ig szabadalmi oltalom alatt állt.

A nyílászáróra szerelt, lakossági és szolgáltató szektorban egyaránt elterjedt automatikus légbevezető szerepe az, hogy a bel- és kültéri levegő áramoltatásával kiegyenlítse a beltéri páratartalmat. Az I. r. felperes „...” név alatt felépítette saját márkáját. 2000-ben megalapította magyar leányvállalatát, a II.r.felperest, amely elsősorban az anyavállalat által gyártott légbevezetők, légi vezetők, ventilátorok, kiegészítők és tartozékok értékesítésére szakosodott. Az alperesek „...” terméke piacra lépésekor II. r. felperes „...” név alatti saját márkája piacvezető volt a magyar légbevezető piacon.

Az I.r.alperes egyik alapítója a II. r. alperes.

2013-ban az I.r. alperes vissza nem térítendő támogatási szerződést kötött innovatív légbevezető termékcsalád és gyártási technológiájának a fejlesztésére az úgynevezett KEHOP (Környezeti és Energiahatékonysági Operatív Program) keretében.

2013. nyarán alperesek képviselői (P.G. és Sz.G.) - a II. r. alperes nevében - személyesen keresték fel a II. r. felperest, és az „...” felperesi légbevezetők lehetséges disztribútori együttműködésének kereteiről folytattak tárgyalásokat.

E tárgyalásokon alperesi képviselők arról nem tájékoztatták a II.r. felperest, hogy azonos termékek gyártására vonatkozóan támogatási szerződést kötöttek, a beruházásuk folyamatban van és annak elkészülte után a felperesek versenytársaként fognak megjelenni a légbevezetői piacon.

Alperesek az „...” termékek forgalmazásával kapcsolatban piaci-, illetve kereskedelmi információkat szereztek felperesek üzleti- és marketing stratégiájáról, vevői köréről, árazásáról, értékesítési folyamatairól, valamint a légbevezetői piacról saját folyamatban levő termékfejlesztésük piaci bevezetéséhez, ami segítette őket abban, hogy a kifejlesztett „...” elnevezésű termékükkel később a

felperesek termék- és piaci tapasztalatait felhasználva gyorsan, célzottan és kevés saját ráfordítással törjenek be a légbevezetők piacára.

Ezt követően, 2013. június 24. napján II.r. alperes az „....” termékek forgalmazásának elősegítésére vonatkozó disztribútori megállapodást kötött a II.r. felperessel, de tényleges együttműködési szándékot tükröző nagyságrendben a megállapodásban rögzített értékesítési tevékenységet nem folytatott: 2013.nyara és 2014. tavaszának kezdete közötti időpontban I.r. alperes a légbevezető termékének fejlesztésén dolgozott, míg II.r. alperes 4 alkalommal, mindösszesen 29 db, különböző sorozatszámú légbevezetőt vásárolt a II.r. felperestől.

Valamennyi termékbeszerzés hónapokkal megelőzte a II.r. alperesi termékhez kapcsolódó web áruház elindítását (II.r. alperes ahu oldalon 2014. őszétől foglalkozik az „....” és az „....” értékesítésével).

2013. júniusában II.r. alperes kérelmére regisztrálták ahu, azhu és azhu ... neveket, amelyek ...-használója a II.r. alperes.

A II.r. alperes által használt, az „....” megjelölést tartalmazó ... neveknek az alperesi forgalmazás 2014. őszi megkezdését követően automatikusan a II.r. alperes által ahu címen üzemeltetett, kizárólag az „....” és az „....” termékeket forgalmazó web áruházba vezettek át. 2014. őszének kezdetére alperesek megkezdtek az „....” brand kiépítését, piaci bevezetését. I.r. alperes a légbevezetők gyártásához gyártósort épített ki ...on, megkezdte az „....” termékek gyártását és forgalmazását, amellyel a felperesek új versenytársaként jelentek meg a légbevezető piacon.

Az I.r. alperes honlapján, ahu-n elérhetővé és letölthetővé tett ismertető részben jelentős terjedelemben szó szerint átvette a felperesi katalógus szöveges tartalmát.

2014-2015. év telén I.r.alperes az „....” termékek népszerűsítése érdekében megkereste az épületgépészeti és építéskivitelezői piac szereplőit, és megküldte részükre a marketinganyagait. Vevői kérdésre válaszolva az I.r.alperes azt állította az „....” alperesi termékről, hogy „ugyanazt tudja, mint az „....”, csak olcsóbb”.

2015. májusában felperesek az üzleti partnereiktől továbbra is olyan visszajelzéseket kaptak, hogy az I.r. alperes képviselői az „....” termékek népszerűsítése során az „....” terméket jelölik meg referenciaként, és ahhoz hasonlítják a saját terméküket.

Az alperesek által kiválasztott és átadott konkrét termékek vizsgálata alapján a TÜV Minőségi Ellenőrzési Intézet Validációs Okiratot állított ki, amelyet az I.r.alperes az „....” termékek páraszabályozásra való alkalmasságának igazolásaként közölt üzleti partnereivel. 2016 nyarára az I.r. alperes arculatát részben megváltoztatta, új katalógussal jelent meg a piacon, amely a korábbinál már érdemben kevésbé hasonlít a felperes katalógusára.

Az I.r.felperes a perindítást megelőzően felszólította I.r.alperest jogsértő magatartásainak abbahagyása, a jövőbeni jogsértésektől való tartózkodásra, s a keresetlevélben rögzített ...eket átadására, II.r.felperes 2015. április hónapban szintén a keresetindítást megelőzően kísérletet tett a peren kívüli megegyezésre és ugyancsak felszólította I.r.alperest a jogsértő magatartások abbahagyására, a jövőbeni jogsértésektől való tartózkodásra, adatszolgáltatásra, nyilvános elégtételre és a ... nevek átadására, amelyre az alperesek nem válaszoltak.

A felperesek **elsődlegesen** (54.sorszámú beadványukban) módosított keresetükben annak **megállapítását** kérték, hogy az alperesek a keresetlevélben részletezett magatartásukkal - az I.r.alperes terhére nevesítetten megállapítani kért jellegbitorlás és tisztességtelen összehasonlító

reklám tilalmába ütköző magatartástól függetlenül is - elkövették a Tpvt. 2. §-ában részletezett tisztességtelen piaci magatartást;

Kérték továbbá kötelezni az alpereseket :

a jogsértések abbahagyására és további jogsértésektől való tartózkodásra;

arra, hogy mindenkor honlapjaikon, a nyitólapon jól látható helyen, tárgyszerű környezetben, olvashatóan annak a figyelmeztető nyilatkozatnak az elhelyezésére, hogy *„Figyelmeztetés! A I.rendű alperes neve által gyártott légbevezető termékek nem azonosak az ... légbevezetőivel, a két termékcsalád műszaki jellemzői, teljesítménye és tartóssága egymástól eltér!”*;

arra, hogy az összetéveszthető marketinganyaggal, vagy egyéb közléssel tájékoztatással megkeresett fogyasztókra és üzleti partnerekre az „...” névvel ellátott terméket, értékesített fogyasztókra és üzleti partnerekre vonatkozó adatokat szolgáltatassanak.

Másodlagosan - tényleges keresethalmazatként - kérték annak **megállapítását**, hogy az I.r. alperes a keresetlevélben részletezett magatartásával sértette a Tpvt. 6. §-ában megfogalmazott jellegbitorlás, illetőleg 6/A. §-ában szabályozott tisztességtelen összehasonlító reklám tilalmát is;

kérték kötelezni mindezek miatt I.r. alperest az elsődleges kereseti kérelemmel azonos tartalmú magatartásokra.

A **jellegbitorlás** vonatkozásában kereset jogi indokaként a felperes arra hivatkozott, hogy az I.r.alperes az „... Plus” termékek ismertetése, népszerűsítése során a felperesek jó hírnevére, így különösen a rég bevezetett piacon való évtizedekre visszamenő jelenlétükre, széles körű hazai és nemzetközi elismertségükre, az „...” márkájú termékek közismerten prémium minőségére alapoz. Az I.r.alperes által üzemeltetett ...hu honlapról letölthető, évek óta folyamatosan megjelenő, s megújuló katalógusa azonos üzleti kört kíván megszólítani. A címzettek számára a katalógusok egyszeri ránézéssel összetéveszthetők, a két katalóguson szereplő terméknev, a betűk formájára, színvilágára, a bennük szereplő szóösszetételre tekintettel, az I.r.alperes katalógusában a felperesi katalógusból engedély nélkül és helyenként szó szerint átvett magyarázó szövegeket, jelleggörbákat, ábrákat és fotókat szerepeltet, amely miatt a két katalógus első ránézésre szintén összetéveszthető.

Ezek mind olyan jellemzők, amelyekről a piacon általában a felpereseket szokták felismerni.

A két katalógus olyan további hasonlóságokat és azonosságokat mutat az oldalankénti cím megjelölésében és strukturális felépítésben, amelyek szintén alkalmasak az átlagos fogyasztó részére a katalógusok összetévesztésére.

Az I.r. alperes egy másik, általa üzemeltetett honlapon a ...hu-n úgyszintén az „...”-val való összetéveszthetőségre alapozva népszerűsíti az „...” termékeket. Miután a honlapok színvilága (kék és fehér színek dominanciája), szövegezése, betűtípusa azonos, a honlapok menüsora hasonlóan strukturált, a honlapok elrendezése azonos a honlapok tartalmi felépítése is nagymértékben hasonlít, ennek körében I.r. alperes elérhetővé teszi a 2.1.1. pontban hivatkozott Katalógust és Árjegyzéket, amelyek a felperesi katalógussal összetéveszthetők.

A ...hu honlap főbb vizuális és strukturális jellemzőiről általában a piacon a II.r. felperes honlapját szokták felismerni, és így az alperesi honlap részletes vizsgálat nélkül alkalmas arra, hogy a vásárlók első ránézésre összetéveszték ezeket.

Ugyancsak összetéveszthetők első ránézésre az I.r.alperes által gyártott és az alperesek által forgalmazott „...” légbevezető termékek az „...” termékekkel. Miután az „...” légbevezetők

formájukban, kialakításukban nagyban hasonlítanak az „...” légbevezetőkre, megtalálható rajtuk dombornyomott formában a kifogásolt terméknev is.

Az I.r. alperes a felperesek hozzájárulása nélkül az „...” termékek reklámozása körében olyan terméknevet „...” és arculatot használ, amely összetéveszthető azzal a névvel, amelyről a felpereseket és az „...” termékeket szokták felismerni.

Az összehasonlító reklám vonatkozásában a kereset indokaként hivatkozott arra, hogy I.r. alperes ügyvezetője az érdeklődők számára a termékeit a felperesek termékeihez hasonlítja és légbevezetőjéről olyan állításokat tesz, miszerint az: „Ugyanazt tudja, mint az „...”, csak olcsóbb”, amelyek önmagukban is tisztességtelen piaci magatartást valósítanak meg, azon belül pedig a tisztességtelen összehasonlító reklám tényállását is kimerítik (Tpvt. 6/A. §.).

Az I.r. alperes az „...” termékek értékesítésének előmozdítása érdekében a ... Kft., valamint az „...” termékek népszerűsítésére, ismertségének növelésére olyan tartalmú közlést, tájékoztatást tesz rendszeresen, amelyben közvetlenül felismerhetővé teszi a felpereseket, mint versenytársakat és az általuk előállított, forgalmazott azonos rendeltetésű árut és a versenytárs, illetve annak áru jó hírnevéből tisztességtelen előnyt szerezhet.

A jogsértés súlyát emeli, hogy az I.r. alperes ügyvezetőjének hivatkozott mondatai valótlan állításokat tartalmaznak.

A Tpvt.2.§ által tilalmazott tisztességtelen piaci magatartás vonatkozásában hivatkoztak arra, hogy az „...” termékek sikeres piaci bevezetése érdekében az alperesek - tudatos stratégiájuk keretében - további olyan cselekményeket tanúsítottak, amelyekről a fentiekkel egységben szemlélve megállapítható, hogy az alperesek eljárása a Tpvt. 2. §. által tiltott tisztességtelen piaci magatartásnak minősül. Miután a II.r.alperes az általa üzemeltetett, alapvetően az „...” termékek bemutatására és népszerűsítésére létrehozott honlapon (...hu) úgyszintén az összetéveszthetőségre alapozva népszerűsítette az „...” termékeket.

A II.r. alperes ezen honlapja összetéveszthető volt a II.r. felperes által ...hu cím alatt üzemeltetett honlappal. A honlapok színvilága, a szövegek szintén azonos típusa, a honlapok menüsorának hasonló strukturáltsága, a honlapok elrendezésének azonossága és a honlapok tartalmi felépítésének nagymértékű hasonlósága okán. Ezen túlmenően a II.r.alperes 2014. június 27. napján az I.r. felperes engedélye nélkül jegyeztette be az I.r. felperes védjegyoltalom alatt álló cég- és terméknevet tartalmazó ...hu és az ...hu ...eket a nyilvántartó hatóságnál és az I.r.alperes I.r. felperes engedélye nélkül nyújtott be kérelmet a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalához az „...” megjelölés védjegyként történő bejegyzése iránt, amely ellen az I.r.felperes észrevételt és felszólalást nyújtott be a hivatalhoz. Érvelésük szerint a költség- és idő hatékony piacszerzésre irányuló, a felperesek jó hírnévére alapozó jogsértő megjelölés, arculat és marketing-stratégia alkalmas volt arra, hogy I.r.alperes, illetve annak terméke hamar, gyorsan bevonuljon a szakmai és fogyasztói köztudatba, így az alperes piacot szerezzen magának, kapcsolatokat építsen ki, és felperesi brandet másolva olyan téves érzetet keltsen a szakmai és fogyasztói körökben, mely szerint az „...” a felperesi termékkel azonos műszaki képességekkel rendelkező, prémium kivitelezésű termék. Ezen stratégia végrehajtásában az alperesek együttműködtek, köztük világos feladatmegosztás volt.

Az összehangolt alperesi jogsértés körében kiemelték, hogy alperesek összehangoltan, meghatározott szereposztásban valósították meg a jogsértő, tisztességtelen magatartásukat, amelyek nemcsak külön-külön minősültek a Tpvt. 2., 6., illetve 6/A. §. szerinti jogsértéseknek, hanem összehangoltságukra tekintettel összességükben is Tpvt. 2. §-a által tiltott tisztességtelen gazdasági tevékenységnek minősülnek.

Az alperesek valós célja az együttműködés színlelésével és szerződés vállalásával nyilvánvalóan az volt, hogy számukra ismeretlen, speciális piacról minél kevesebb energiaráfordítással, minél több információt szerezzenek, annak érdekében, hogy terméküknek gyorsan és olcsón szerezzenek piacot, a feladatmegosztás szempontjából kiemelt jelentősége van a II.r. alperes, mint ál-disztribútor termékbeszerzéseinek. Bár az együttműködési megállapodásban a II.r. alperes, az „....” légtechnikai rendszer terjesztésére tett vállalat, a II.r. felperestől „....” terméket kizárólag saját értékesítési platformja, a saját „.... web áruház” indulását több hónappal megelőzően rendelt.

Az alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult, kérték a II.r.alperes perből történő elbocsátását, tekintettel arra, hogy a per tárgyát képező termékek gyártásában, forgalmazásában nem vesz részt, szerepe a jelen per szempontjából elhanyagolható.

Ellenkérelmüket megalapozó tényállásként előadták, hogy az I.r.alperes három innovatív vállalkozás együttműködése kapcsán 2012. évben került megalapításra, melynek célja a nyílászáró termékek kiegészítő elemeinek gyártás technológiai és termék fejlesztése, új termék előállítás és piacra vitele volt. Hivatkozásuk szerint olyan üzleti partnerrel kívánták támogatólag segíteni az alperesi támogatási szerződés keretében megvalósuló projektjét, akik a többi versenytárs termékét ismerve felismerték az alperesi termékek egyediségét és specialitását a piacon lévő többi termékhez képest. Az I.r.alperesnek olyan új korszerű, energiatakarékos páraszabályozott nyílászáróba építhető légbevezető és szellőző rendszerek és azok gyártási technológiájának kifejlesztését tűzte ki célul, mely újdonságot jelen a hazai és nemzetközi piacon és megfelel a legváltozatosabb vevői igényeknek.

A légbevezető speciális kiegészítő elemei, amelyek a szabályozott légbevezetés mellett különböző speciális funkciókat látnak el együtt és külön-külön is alkalmazhatóak, megeremelve ezzel a termékcsalád egyediségét és újdonság tartalmát.

Hivatkozásuk szerint hasonló kivitelű légbevezető termékek léteztek már akkor is a hazai és a nemzetközi piacon egyaránt, de olyan rugalmas, egyedi igényeket kielégítő megoldások, melyeket az új fejlesztéssel I.r.alperes megcélzott, nem voltak megtalálhatók. Az I.r.alperes komoly összegeket és energiát fordított a sajátos arculat és megjelenés kialakítására, valamint a termék népszerűsítésére, az általa elkészített marketing stratégia tartalmaz egy versenytárs elemzést is, amelyben az „....”, mint versenytárs is megjelenik, ezért dolgozott ki egy olyan új és egyedi terméket, amely a versenytárs termékéhez képest többletfunkciókkal rendelkezik.

Hivatkozásuk szerint az új termék kifejlesztését komoly kutatómunka előzte meg.

A II.r.felperes és alperes között disztribútori szerződés állt fenn, amely alapján alperes a saját légbevezető termékei mellett az „....” légbevezető termékeket is jogosult volt értékesíteni, többek között az „....hu” és az „....hu” honlapokon keresztül, web áruházából értékesített is. Az I.r.alperes valójában előállt egy olyan új termékkel, amelyre a hazai piacnak szüksége volt. Az „....” arculat vonatkozásában arra hivatkoztak, hogy az „....” márka felépítése komoly szakértői munka eredménye volt.

Az „....” szó olyan közismert kifejezés, mely a legkülönbözőbb tevékenységi kört ellátó társaságok nevében általános jelleggel használatos, a „Plus” toldat a névben pedig azt jelölte, hogy a légbevezető termék olyan többletfunkciókkal rendelkezik, amelyekkel a piacon lévő többi termék nem.

Ezen indokkal visszautasítottak minden arra vonatkozó hivatkozást, hogy a két terméknév összetéveszthető lenne.

A színválasztás tekintetében a ... Kft. lógóját illetően fontos szempontnak tekintették a levegő színének domináns voltát, s a levegő mozgásának imitálását, kihangsúlyozását, amely alkalmas a

fogyasztó érdeklődésének felkeltésére. A honlap és ...név-bejegyzés vonatkozásában arra hivatkoztak, hogy az aktuálisan működő honlapjait a „....hu” és a „....hu” további felperesek által említett honlapot I.r.alperes megszüntette. Az „....hu” és az „....hu” ...név felfüggesztésre került a II.r.alperes kérésére.

Ezen honlapok esetleges hasonlóságai abból eredhettek, hogy alperes web áruházában a disztribútori megállapodásnak megfelelően felperesi termékeket is értékesített. A megállapodás megszűnését követően értékesítésre nem került sor és a honlapokon sem maradt az „....” termékekre utaló jelzés.

Vitatták a "Katalógusok" vonatkozásában a felperes által hivatkozott összetéveszthetőséget, azzal, hogy az I.r.alperes célja a termék megnevezésében a levegőre történő utalás és nem a felperes terméknevének másolása volt, színvilágát a logók védjegyek megjelenítését, strukturális elhelyezését illetően is a katalógusok szövegegyezőségével is jelentős eltérések vannak.

A felhasznált jellegzőbék vonatkozásában hivatkoztak arra, hogy az „....” terméket népszerűsítő alperesi katalógusban szereplő jellegzőbék a felperesi jellegzőbékétől teljes mértékben eltérnek, tekintettel arra, hogy azok egyedileg, az EMI Építésügyi Minőségellenőrző ... Kft. nemzeti műszaki értékelésében foglaltak alapján készültek és kerültek a katalógusba.

A jellegzőbék és a műszaki tulajdonságok teljesen eltérnek a felperesi termékektől, és ez az igazi lényeges különbség, amely meghatározza a terméket.

A légbevezető termékek olyan speciális termékek azonban, melyeknél a funkciójukat tekintve valamilyen minimális fokú egyezőséget mindenképpen mutatnak. Így vitatták azt a tényállítást, hogy a katalógusban feltüntetett jellemzők mind olyanok, amelyekkel a piacon általában felpereseket szokták felismerni. A termékek tulajdonságai, annak külső megjelenése vonatkozásában is vitatták, hogy a termékek külső megjelenése között bármilyen azonosság fennállna. Vitatták, hogy az I.r.alperes jellegbitorlás követett el, miután olyan termékeket gyárt és forgalmaz, mely egyedi sajátos külsővel rendelkezik, nem téveszthető össze más, főként a felperesi termékekkel. Felperesi hozzájárulásra nem volt szükség, mivel jogsértés nem történt. Az általa használt megjelölés egyedi és azon nem a versenytársat szokták felismerni, hanem az alperesi társaságot.

Vitatták az „Összehasonlító reklám” megvalósulását is azzal, hogy ilyen magatartást a felperes nem bizonyított. Hangsúlyozták, hogy az aktuálisan működő honlapok megfelelnek az üzleti tisztesség követelményének, a figyelmeztetés közzététele indokolatlan, tekintettel arra, hogy minden partner és honlapra látogató számára egyértelmű, hogy az „....” és az „....” termékek nem azonosak, a műszaki teljesítmény pedig természetes, hogy eltérő a különbség az egyértelmű tájékoztatás nélkül is.

Miután az alperesi termékek ezen okból nem jogsértőek, a piacról történő kivonásuk és megsemmisítésük is indokolatlan.

Hivatkozásuk szerint az adatszolgáltatás körében az a kötelezés, marasztalásra irányuló kereset, hogy az alperes szolgáltatson adatot az üzleti partnereiről, ellentétben az alperes Ptk. által biztosított üzleti titok védelméhez fűződő jogával, amely erősebb jog, mint a felperesek I.r.alperes termékeinek piacról történő kiszorításának az igénye. Vitatták felperesek azon tényállítását, hogy az „....” nem funkcionál páraszabályozó légbevezetőként és vitatták a felperesek által a franciaországi laboratóriumban elvégzett vizsgálati jelentés tartalmát, arra hivatkozással, hogy alperesek által nem ismert származású termék került bevizsgálásra, egy általuk nem ismert laboratóriumban, ugyanakkor az I.r.alperes terméket a TÜV által bevizsgálása került és a vonatkozó szabvány szerint megfelelőnek találta.

A per során be akarta mutatni I.r.alperes és bizonyítani az „....” pára szabályozó funkciójának meglétét, azonban ezen bizonyítást a felperesek akadályozták azáltal, hogy nem járultak hozzá az igazságügyi szakértői vizsgálathoz, amely a felperesek terhére róható.

Álláspontjuk szerint az I.r.alperes ügyvezetőjének telefonbeszélgetésből kiragadott mondata nem meríti ki az összehasonlító reklámra vonatkozó tényállításokat (ugyanazt tudja, mint az „....”, csak olcsóbb). Vitatták, hogy az alperesek szándékosan az „....” termékek arculatához, színvilágához, megjelenéséhez hasonló terméket akartak kialakítani. A felperesi keresetpontosításra akként nyilatkoztak, hogy felperes nem támasztotta alá az előkészítő iratban rögzített tényállításait, mely alapján azt állítja, hogy I.r.alperes is megvalósította a tisztességtelen magatartást.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperesek az „....” termékükkel kapcsolatosan tisztességtelen gazdasági tevékenységet folytattak, az „....” termékével kapcsolatos gazdasági tevékenység sérelmére. Kötelezte az alpereseket az „....” termékükkel kapcsolatos - felperes „....” termékével kapcsolatos gazdasági tevékenysége sérelmére történő - tisztességtelen gazdasági tevékenységük abbahagyására és attól való jövőbeni tartózkodásra, s az ítélet jogerőre emelkedését követő egy naptári éven keresztül jelenítsék meg az „....” termék valamennyi internetes elérésű terméktájékoztatójában, annak legelső szövegrészeként a nyitó oldalon alkalmazott legnagyobb betűméret alkalmazásával és azonos olvashatósággal azt a tájékoztatást, hogy „Figyelmeztetés! A I.rendű alperes neve által gyártott légbevezető termékek nem azonosak az „....” légbevezetőivel!” Kötelezte alpereseket teljes körű adatszolgáltatásra a felperesek egyetemlegességének az alperesek „....” terméke forgalmazásában résztvevő üzleti partnereiről, valamint e termék terjesztésében kialakult üzleti kapcsolatairól, az üzleti kapcsolat jellegének közlésével. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította, megállapította, hogy a felek viselik a felmerült perköltségeiket.

Az elsőfokú bíróság a felperesek keresetét a tisztességtelen piaci magatartással kapcsolatos részben alaposnak, ezt meghaladóan megalapozatlannak értékelte.

Álláspontja szerint a felperesek a perben nem bizonyították az alperesek Tpv. 6. §-a szerinti jellegbitorlását, illetőleg a 6/A §-a szerinti tiltott összehasonlító reklám megvalósító magatartását. A törvényszék a jellegbitorlás vonatkozásában különös nyomatékkel vette figyelembe, hogy a nyílászáróra szerelhető légbevezető termékek olyan speciális szaktermékek, amelyeket jellemzően nem laikus vásárlók, hanem nyílászárók forgalmazásával, beépítésével foglalkozó, kellő szakismerettel rendelkező szakemberek vásárolnak, vagy ajánlják megrendelőik számára. Az adott termék kellő gondossággal eljáró, megfelelően tájékozott vásárlója az alperesi és felperesi termékek között megfelelően különbséget tud tenni.

Ezen jellegzetességeket figyelembe véve az alperes terméke vonatkozásában nem állapítható meg, hogy a felperesi termékhez képest olyan jellegzetes külsővel, csomagolással, megjelöléssel vagy elnevezéssel kerülne előállításra, forgalmazásra, reklámozásra, amelyről annak tipikus vásárlói a felperesi terméket ismernék fel, ezért felperesnek az alperesi termék elnevezése, illetve reklámanyagai, valamint használt honlapjaival kapcsolatos kereset elutasította. Ennek kapcsán rámutatott arra, hogy a levegő latin, illetve abból származó egyéb idegen nyelvű megnevezései a magyar kereskedelmi nyelvben és gyakorlatban széles körben elterjedtek, azok nem kötődnek kizárólagosan egyes termékhez vagy termékcsoporthoz, így önmagában az, hogy az „....” szórészlet mindkét termék elnevezésében szerepel, nem valószínűsíti azt, hogy a két név összetéveszthető

lenne, különös tekintettel arra, hogy felperesi, illetve alperesi elnevezésben eltérő formában, továbbá eltérő toldattal szerepel.

A kék és fehér színek dominanciájára történő hivatkozást sem fogadta el a bíróságnak a jellegbitorlás megállapítása alapos okaként figyelemmel arra, hogy a fehér alapszín a honlapok készítése során általánosan alkalmazott, ahogy magától értetődő a légtechnikai termékeknél a kék szín alkalmazása.

Ekörben arra is rámutatott, hogy felperes maga is megjelölte a védjegyoltalommal érintett termék megnevezéseit, amelyek közül kettő fekete színnel szerepel.

Pusztán a fehér-kék, illetve fekete színek honlapon, illetve reklámanyagon történő alkalmazása, illetve annak a perben igazolt terjedelmű használata nem bizonyítja a felperes által hivatkozott összetéveszthetőséget, különösen nem a termék szakmai vásárlói körére figyelemmel.

A reklámanyagok, illetve honlapok elrendezése sem tartalmaz olyan nyilvánvaló összetéveszthetőségi jellegzetességet, amely alapján ilyen veszély feltételezhető lenne.

Felperesek az összehasonlító reklám tilalmába ütköző magatartás elkövetését sem igazolták.

Azon bizonyított tény alapján, hogy vevői kérdésre alperesek nevében nyilatkozó szakember a beszélgetés során tett olyan nyilatkozatot, hogy „az alperesi termék ugyanazt tudja, csak olcsóbban”, mint a felperesi termék, az igazolt esetek csekély számára, illetve egyedi voltára, valamint arra, hogy bizonyos szempontból provokatív tartalmú, kifejezetten az adott összehasonlítás irányába mutató tájékoztatáskérés közben elhangzó kijelentésekről van szó, a bíróságnak nem állapította meg ezek „reklám” jellegét, így azok összehasonlító reklámnak sem tekinthetők.

Ugyanakkor a Tptv. 2. §-a alapján úgy ítélte meg, hogy a felperesek eredményesen bizonyították, hogy alperesek az „...” nevű termékük piaci bevezetésével és forgalmazásával kapcsolatos gazdasági tevékenységüket tisztességtelenül, felperesek, mint versenytársak törvényes érdekeit sértő és veszélyeztető módon, továbbá az üzleti tisztesség követelményeibe ütközően és egymás között összehangoltan, közösen folytatták, „maguknak jelentős költség-, idő- és energia-megtakarítást eredményező módon „ráültek” az évtizedek alatt kiépített piacvezető arcúakra.

Ez az alperesi magatartás tisztességtelen költségelőnyön túl, a felperesek által kiépített brand megkülönböztető képességét célzatosan csökkentti, üzleti eredményéhez szükséges kereskedelmi hatását felperesek terhére, alperesek javára indokolatlanul és az üzleti tisztességet sértő módon rontja.

Az alperesek sem vitatták és a perben igazolást nyert, hogy az alperesi termék megjelenésekor felperes „...” elnevezésű terméke piacvezető az adott termékkategóriában, referenciálisnak tekinthető termék volt, melynek piaci bevezetésébe felperes saját erőforrásait fordította, ezek méltányos megtérülésére joggal tartott igényt.

Álláspontja szerint az alperesi termék piaci bevezetése, illetve valós disztribútori tevékenység nélkül felperes termékére disztribútori szerződés megkötése, a disztribútori szerződés kereteit lényegesen alulmúló mennyiségű felperesi termék beszerzése és azok időzítése azt igazolta, hogy alperesek „ráépültek” a felperes termékének piacvezető természetére, annak ismertségére, annak lényeges arculati megjelenésére, a saját termékük piacra vezetését ezen információk felhasználásával a felperes által már kitaposott úton, annak hatékony megoldásaihoz igazították.

Ezzel a felperesek törvényes érdekét sértették, mert a piacépítő munkába fordított felperesi ráfordítások megtérülését csökkentették, illetőleg veszélyeztették azáltal, hogy saját maguk azokat felhasználva (az ehhez szükséges erőforrásokat mellőzve), kedvezőbb piaci feltételekkel léphettek felperes terhére konkurensként az adott piacra.

Mindezekre figyelemmel a Tpv. 86.§ (2) bekezdés b) pontja alapján e törvényi tényállásba ütköző jogsértés miatt kötelezte alpereseket a megállapított jogsértés abbahagyására, annak folytatásától eltiltotta alpereseket és a Tpv. 86. §. (c) bekezdése alapján kötelezte alpereseket a jogsértő termékkel kapcsolatosan megfelelő nyilvánosság biztosítására. A felperes által kért szövegrészből - a per során nem bizonyított körülménynek értékelve azt - mellőzte annak kimondását, hogy a két termék jellemzői egymástól eltérnek.

Nem adott helyt az érintett áruk előállításában résztvevőkkel kapcsolatos adatszolgáltatásra vonatkozó kereseti kérelemnek, miután felperes nem adott elő olyan üzleti érdeket, amely alapján megállapítható lenne, hogy maga az alperesi termék gyártása mennyiben sérti a felperes tevékenységét.

Az alperesi illetve felperesi termékek műszaki egyenértékűségére, illetve különbözőségére vonatkozó bizonyítást sikertelennek ítélte, kifejtve:

egyik fél sem bizonyította, hogy terméke akár jobb lenne, akár azonos műszaki tulajdonságokkal bíró lenne, mint a másik fél terméke;

csak konkrét műszaki kialakítású termékeket lehet általános megállapításra vezetően összehasonlítani, ezért a feleknek pontosabban meg kellett volna jelölniük a termék-egyenértékűség vonatkozásában, hogy az ellenérdekű fél milyen konkrét műszaki kialakítású termékének azonosságát vagy különbözőségét állítják és a konkrét termékek konkrét vizsgálatán kívül szükség lett volna arra is, hogy megfelelő szakértő nyilatkozzon az adott termék műszaki kialakítása figyelembevételével, hogy az elvileg alkalmas-e a gyártó által jelölt termék tulajdonságok teljesítésére.

Azon indokkal, hogy a TÜV által lefolytatott vizsgálatához alperes maga választotta ki és adta át a vizsgált terméket, nem látta bizonyíthatónak, hogy az kereskedelmi forgalomba került. A TÜV vizsgálat annak körülményeire tekintettel a termék egyenértékűsége vonatkozásában semmilyen bizonyító erővel nem bírt.

A két termékcsalád műszaki jellemzőinek a termékcsaládok egészére tekintendő összehasonlítása vonatkozásában megfelelő bizonyítással egyik fél sem élt, ilyen bizonyítást a bíróság nem tudott lefolytatni, ezért nem látta bizonyítottnak, hogy a két termékcsalád műszaki jellemzői, teljesítménye és tartóssága egymástól eltér, ezért a törvényszék elutasította a jogkövetkezmények vonatkozásában felperes azon kereseti kérelmét, hogy az alperes által közzeendő nyilatkozat ezt a mondatot is tartalmazza.

A perben lefolytatott bizonyítás alapján azt a megállapítást tette, hogy a kereskedelmi forgalomban voltak olyan alperesi termékek, amelyek vonatkozásában nem igazolt, hogy nedvességérzékenységük megfelelt volna a felperesi termék nedvességérzékenységének (páraszabályozási képesség).

Mivel a gazdasági tevékenységet nemcsak a versenytárs érdekeit sértő, hanem veszélyeztető módon is tilos folytatni, a törvényszék az alperesi termék közvetlen vizsgálata alapján megállapította, hogy alperes azon egyedi közléseivel, melyekben bizonyos érdeklődő vevők számára azt állította, hogy az alperesi „...” termékek egyenértékűek, vagy ugyanazt tudják, mint a felperesi „...” termékek, szintén tisztességtelen gazdasági tevékenységet folytatott a felperes jogos gazdasági érdekeit veszélyeztetve.

A törvényszék nem értett egyet alpereseknek a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény jelen perbeli alkalmazásával kapcsolatos érvelésével, figyelemmel arra, hogy az adott törvény a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen

kereskedelmi gyakorlatról rendelkezik, míg felperesek a Tpvt. 2. §-ára alapított kereseti kérelme nem a vállalkozó és a fogyasztó, hanem a gazdasági tevékenységet végző gazdálkodó szervezetek egymás közötti tevékenységének megítélése vonatkozásában tartalmaz rendelkezéseket.

A alperesek üzleti titokra vonatkozó hivatkozását szintén nem tudta figyelembe venni az adatszolgáltatásra kötelezés, mint marasztalás vonatkozásában, figyelemmel arra, hogy a tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló törvény 86. §-ai az üzleti titokra vonatkozó szabályaihoz képest speciális jogi jelleggel írja elő a megállapítható jogalap esetében alkalmazható jogkövetkezmények körében a jogsértő kötelezését a jogsértéssel előállított áruk előállításában, forgalmazásában, terjesztésében résztvevőkkel kialakult kapcsolatairól.

Azon indokkal, hogy a kereset lényeges része vonatkozásában felperes pernyertes lett, míg más vonatkozó részében pervesztes, a felek jogi képviselőinek munkája, s így munkadíja vagy egyéb felmerült költsége sem volt megosztható az egyes igényekhez igazodóan, ezért mérlegeléssel akként határozott, hogy mindegyik fél viseli a saját költségét.

Az elsőfokú ítélettel szemben valamennyi peres fél fellebbezést terjesztett elő.

A felperesek kereseti kérelmüknek megfelelően kérték az ítélet részbeni megváltoztatását, a generál klauzula szerinti tisztességtelen piaci magatartás körében az ítéletbe foglalt nyilatkozat szövegének akkénti kiegészítésével, hogy a két termékcsalád műszaki jellemzői, teljesítménye és tartóssága egymástól eltér. A jellegbitorlás és tilalmazott összehasonlító reklám (Tpvt. 6. §. és 6/A §.) körében annak megállapítását, hogy a felperesi előkészítő iratban, kronológiában részletezett jogsértésként megjelölt magatartásokkal jellegbitorlást és így tisztességtelen összehasonlító reklám tényállás valósította meg. Kérték az I.r.alperes kötelezését a jellegbitorlás és tisztességtelen összehasonlító reklám abbahagyására, további jogsértésektől való tartózkodásra, a jellegbitorlásra vonatkozó bírósági határozat nyilvánosságra hozatalára az interneten saját mindenkor honlapjain, illetve saját mindenkor honlapjain a határozat jogerőre emelkedésétől számított egy éven át a fellebbezés 1.1.1. pontjában írt azon figyelmeztető nyilatkozat elhelyezésére.

A jellegbitorlással és így tisztességtelen összehasonlító reklámmal érintett légbeszívő termékek piacról történő kivonására és megsemmisítésére, valamint annak igazolására, hogy eleget tett és a keresetben megjelölt adatszolgáltatás kötelezésére.

Az ítélet megváltoztatása körében kérték alperesek teljes perköltségben történő marasztalását a 67/F/1. szám alatt előterjesztett összesítésnek megfelelően. Az ítélet esetleges helybenhagyása esetén a perköltségviselés arányainak módosítását, felperesek részére perköltség megtérítésére való kötelezést a fellebbezésben részletesen kifejtett indokok szerint.

A fellebbezés szerint az elsőfokú bíróság a nagyobbbrészt helyesen megállapított tényállásból a bizonyítékok alaptalan mellőzése, illetve helytelen értékelése miatt az ítélet általuk támadott pontjai tekintetében téves következtetésre jutott. Az ítélet megállapításával ellentétben alperesek nem tudták bizonyítani, hogy termékük a per bármely időszakában a felperesi termékkel azonos műszaki tulajdonságokkal és minőséggel rendelkezett. Az elsőfokú bíróság a jellegbitorlás körében nem vette figyelembe a laikus fogyasztó felé irányuló marketingtevékenységet és emiatt elmulasztotta megállapítani a peres felek arculatának összetéveszthetőségét, ebben a fogyasztói szegmensben. Az ítélet megállapításával ellentétben az alperesek a termékük arculatát kifejezetten abból a célból építették fel a felpereséhez hasonló módon, hogy arról a szakmai és a laikus fogyasztók egyaránt a

felperesi terméket ismerjék fel és olyan - téves - képzetük alakuljon ki, mint az „...” és „...” termékcsalád tagja, annak továbbfejlesztett változata, vagy azzal egyenértékű termék volna, továbbá az I.r.alperes, mint termékgyártó és forgalmazó társaság törvényes képviselőjének azon mondata, hogy az „...” ugyanazt tudja, mint az „...”, csak olcsóbb a Tpv. 6/A §-ának fogalomrendszerében az áru értékesítésének előmozdítására irányuló közlésnek minősül, melynek célja a versenytárs („...”) jó hírnevéből adódó tisztességtelen előnyszerzés volt, és amelyet az I.r.alperes ügyvezetője kereskedelmi tevékenysége keretében rendszeresen számos fórumon hangoztatott. Az alperesek tilalmazott és a tisztességes versenyt sértő magatartását az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, azonban tévesen mellőzte a Tpv. 86. §. c.) pontja alapján a kért nyilatkozat szövegéből a két termékcsalád műszaki jellemzői, teljesítmény és tartóssága egymástól eltérést szövegrészt, a bizonyítottság hiányára való hivatkozással. Erre a következtetésre a saját megállapításával ellentétesen jutott, miután később a tárgyaláson az általa lefolytatott bizonyítás eredményeként azt rögzítette, hogy a felperesi termék esetében, majd a tárgyaláson megvizsgált alperesi termék vonatkozásában a nedvességérzékenység, mint tulajdonság nem nyert bizonyítást. Felperesek bizonyították, hogy az „...” és az „...” termékek műszaki jellemzői egymástól, így különösen a páraérzékenység tekintetében eltérnek, így indokolatlan, hogy az alperesi nyilatkozatból az erre való utalás kimaradjon. Az elsőfokú bíróságnak az a hivatkozása, hogy a két termék azonosságának, illetve különbözőségének bizonyítása csak abban az esetben fogadható el a per egész időszaka vonatkozásában, amennyiben az adott termékek műszaki kialakítása saját magukhoz képest nem változik, tényállási alapot nélkülöz, mivel egyik peres fél sem tett olyan nyilatkozatot, mely szerint a perbeli időszakban a terméke, illetve annak műszaki kialakítása a saját magához képest változott volna.

A jellegbitorlás vizsgálatánál az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe azon bizonyítékokat, melyek igazolják, hogy mind a felperesi, mind az alperesi oldal folyamatosan fejt ki marketingtevékenységet a laikus fogyasztók irányában, a benyújtott bizonyítékok és nyilatkozatok ellenére elmulasztott állást foglalni a laikusok vonatkozásában megvalósuló jellegbitorlással összefüggésben és a szakértő felé irányuló marketing és értékesítés körére szűkítette a jellegbitorlás vizsgálatát.

A csatolt bizonyítékok szövegei és vizuális kialakítása már önmagukban azt igazolják, hogy azok nem kizárólag a szakembereknek szólnak, miután nyílászáróra szerelhető légbevezető, mint épületgépészeti eszköz funkcióját, rendeltetését, szövegesen és könnyen értelmezhető ábrákkal egyaránt is bemutatták. Hivatkozásuk szerint a perbeli termékekkel szakmai tevékenység körében foglalkozó szakemberek sem rendelkeznek minden esetben mély ismeretekkel légbevezető piaca, illetve a légbevezető gyártók és márkák tekintetében, ezért az I.r.alperesnek a piacvezető felperesi arculatra ráépülő terméknevről, reklám és marketinganyagairól ők is felismerhették a felperesi terméket, a két versenytársat egymással összetéveszthették. Ezt a lehetőséget kívánta kihasználni az alperes, amikor az elsőfokú bíróság által is elismerten termékük arculatát, reklám és marketinganyagait a felpereséhez hasonló módon alakították ki. Ezt a következtetést alátámasztja a felperesek által becsatolt szakmai partnerek megkeresése is. A termék nevének, arculatnak és reklámanyagoknak a kialakítása olyan jellegzetes külsővel, struktúrával történt, amelyről a felperesi termékeket szokták felismerni, ezért az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy az I.r.alperes nem valósított meg jellegbitorlást. A jellegbitorlás szempontjából az érintett termék piacát és a versenytársak összetéveszthetőségét kell vizsgálni, a légbevezetők hazai piacán felperes az egyetlen gyártó és forgalmazó, amelyik az „...” latin kifejezést használja. A latin ... szó kifejezetten kötődik az adott piaci szereplőkhöz, illetve termékhez („...”). A felperesi és alperesi terméknév második

részében az alperesi „plus” toldat megkülönböztető jellege csekély a felperesi „eco” toldathoz képest. Mivel azok általános és hasonló tartalmú idegen eredetű szavak, a jellegbitorlás megítélésénél nem a peres felek védjegybejelentésében használt színeknek, hanem a ténylegesen használt színvilágnak, illetve a színvilág megkülönböztető, vagy éppen a versenytársra emlékeztető jellegének van jelentősége. Az összetéveszthetőség megítélésénél a bírói gyakorlat által is igazoltan a termék külső megjelenésének a fogyasztóra gyakorolt összbenyomásából kell kiindulni.

A fellebbezésének további érve szerint az elsőfokú bíróság megalapozatlanul állapította meg, hogy az I.r.alperes tiltott összehasonlító reklámot nem valósított meg. Az I.r.alperes ügyvezetőjének az üzletfelek, potenciális vásárlók felé szóban tett nyilatkozata, mely a termék áráról, minőségéről nyújt tájékoztatást árura vonatkozik, értékesítésének előmozdítására irányul, közlésnek és tájékoztatásnak minősül, ezért az ügyvezető idézett jogsértő nyilatkozata a Tpvt. 6/A §. (1) bekezdésében meghatározott reklámnak minősül, a perbeli esetben kétségtelenül fennáll annak a veszélye, hogy a hivatkozott reklám piacvezető és referenciális jellegű felperesi termék jó hírnevéből adódó előnyszerzésre vezet az alperesi oldalon, miután az elsőfokú bíróság által megállapított módon I.r.alperes nem tudta bizonyítani, hogy terméke azonos műszaki tulajdonságokkal rendelkezzen, mint a felperesi termék. Az I.r.alperes nemcsak a perben hivatkozott telefonbeszélgetés alkalmával feltett kérdésre válaszul vetette össze az alperesi terméket a felperesi termékkel, hanem egyéb marketingtevékenysége során is, erre vonatkozó kérdés, felvetés nélkül. Kiemelte, hogy a tiltott összehasonlító reklám megvalósításának tényállása az esetek csekély számát, egyedi voltát, illetőleg szövegkörnyezetét legfeljebb a jogsértés súlya körében lehet figyelembe venni.

Fellebbezésükben sérelmezték, hogy az elsőfokú bíróság a felperesi kereseti kérelmeket helytelenül értelmezte a pernyertesség arányának meghatározása során. Az I.r.alperessel szemben jellegbitorlás és tiltott összehasonlító reklám megállapítását, tisztességtelen piaci magatartás megállapítását, II.r.alperessel szemben tisztességtelen piaci magatartás megállapítását kérték. Az ítélet alapján I.r.alperessel szemben részbeni, míg II.r.alperessel szemben felperesek teljes pernyertesnek tekinthetők, így ennek aránya is legrosszabb esetben 75-25 % felperes javára és így a költségek viselését is ennek alapján kell megállapítani. Másodlagosan, az ítélet esetleges helybenhagyása esetén, a perköltségviselés arányainak módosításával alperesek kötelezését felperesek részére perköltség megtérítésére.

A II.r.alperes fellebbezésében az ítélet megváltoztatásával a kereset II.r.alperessel szemben történő elutasítását, felperesek első- és másodfokú perköltségben való megtérítésére való kötelezését kérte, a csatolt ügyvédi díjmegállapodás szerint. Fellebbezésének indokolása szerint a megállapított tényállás iratellenes, illetve megalapozatlan, a levont jogi következtetés a megállapított tényállás alapján is téves. Iratellenesnek tekintette azt a megállapítást, hogy az ítélet 3. oldalán számos helyen „alperesek” megállapítást alkalmaz az elsőfokú bíróság. Alaptalannak tekintette az ítéletnek (27. oldal (7) bekezdés) azt a megállapítását is, hogy a legnagyobb tulajdoni hányaddal rendelkező II.r.alperes az I.r.alperes többségi tulajdonosa lett volna, vagy lenne. Az elsőfokú bíróság bizonyítás lefolytatása és az alperesek vitatása ellenére megalapozatlanul, kizárólag a felperesek hivatkozása, illetőleg úgynevezett kronológiával tett nyilatkozata alapján állapította meg, hogy 2013. nyarán történt tárgyalás alkalmával az alperesek célja az lett volna, hogy a felperesek üzleti- és marketing stratégiájáról, vevői köréről, árazásáról és értékesítési folyamatairól, piaci és kereskedelmi információkat szerezzenek be. Ilyen információt a II.r.alperes sem ezen alkalommal, sem a megkötött disztribútori szerződésben nem nyert, kizárólag az általa kért termékek nyilvános adatnak

minősülő árlistáját kapta meg és a kiállított termet tekintette meg II.r.alperes ügyvezetője, amelyek egyébként a II.r.felperes honlapján is megtalálhatók, megtekinthetők. Ezen túlmenően információt nem bocsátott II.r.felperes II.r.alperes rendelkezésére. Bizonyíték hiányában az sem állapítható, hogy a II.r.alperes az általa megkötött disztribútori szerződést az I.r.alperes rendelkezésére bocsátotta volna. Nyomatékosan hivatkozott arra, hogy a II.r.felperes kiállítóterme is, honlapja is nyilvánosan bárkinek, így a piaci versenytársaknak is korlátozás nélkül rendelkezésére áll.

Megalapozatlannak tartotta azt az ítéleti megállapítást is, hogy II.r.alperes nem kívánt tényleges disztribútori tevékenységet folytatni, a II.r.felperessel megkötött szerződés alapján, s alaptalan a II.r.alperes (...hu) honlapjára történt megállapítás, illetve az ebből levont következtetés is. A felperesek a perben önmagukban a hivatkozott disztribútori szerződéssel nem tudták bizonyítani, hogy az alperesek a gazdasági tevékenységet tisztességtelenül, a felperes érdekeit sértő és veszélyeztető módon folytatták. Miután bizonyítottan korábban és a szerződés léte alatt is forgalmazta a II.r.felperes termékét, a termék szerepelt a II.r.alperes honlapján is, az a II.r.alperesnek nem róható fel, hogy tőle csupán a becsatolt megrendelésszám szerinti terméket igényelték.

Az elsőfokú ítélet megállapításával ellentétben az alperesi képviselők nem adhattak tájékoztatást a II.r.felperesnek arról, hogy azonos termékek gyártására vonatkozóan támogatási szerződést kötöttek, mivel a II.r.alperes senkivel nem kötött támogatási szerződést, semmilyen beruházás nem volt folyamatban. Ezen okból megalapozatlan az elsőfokú bíróságnak az a ténymegállapítása is, hogy az alperesek az I.r.alperes terméke kifejlesztésekor, forgalmazása, népszerűsítése, piaci bevezetése során együttműködtek, maguknak jelentőség költség, idő és energiamegtakarítás eredményező módon ráültek az évtizedek alatt kiépített piacvezető arculatra, ilyen magatartást a II.r.alperes nem tanúsított és ilyen magatartás folytatására az I.r.alperes sem utasította.

A II.r.alperes a II.r.felperesi termékeket saját honlapján és saját web áruházában a lehetséges módon megjelenítette, megrendelőinek lehetővé tette a II.r.felperes termékei beszerzését, az I.r.alperes termékét semmiféle formában előnyben nem részesítette, az „...co” ... név használatára is jogosult volt a megkötött disztribútori szerződés alapján.

Az elsőfokú bíróság a bemutatott termék azonosítására alkalmas adatok és az alperesek által indítványozott szükséges szakértői bizonyítás hiányában megalapozatlanul állapította meg, hogy a tárgyaláson az általa megvizsgált alperesi termék vonatkozásában nem nyert a páraszabályozási képesség bizonyítást, a per időpontjában a kereskedelmi forgalomban voltak olyan alperesi termékek, amelyek vonatkozásában azon nedvességérzékenysége nem felelt meg a felperesi termék nedvességérzékenységének.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság olyan megállapítást tett az alperesek, így a II.r.alperes terhére, illetve olyan magatartásra kötelezte őket, amelyeket nem határozott meg, ítélete ennek következtében nem végrehajtható. Nincs részletesen meghatározva az alperesek jogsértő magatartása, így a tartózkodásra kötelezés sem rendelkezik ennek következtében tartalommal. Az elsőfokú bíróság a Tpt. 86. §. (2) bekezdése alapján alaptalanul kötelezte alpereseket, hogy teljes körűen szolgáltatassanak adatok a felperesek részére az „...” termékek forgalmazásában résztvevő üzleti partnerekről, a jogsértéssel érintett áruk előállításának forgalmazásának hiányában.

Az ítélettel szemben a I.r.alperes is fellebbezést terjesztett elő. Fellebbezésében az ítélet megváltoztatásával a kereset teljes egészében történő elutasítását, felperesek első-, másodfokú

perköltésben való marasztalását kérte. Fellebbezésük indokolása szerint az elsőfokú ítélet iratellenes megállapításokat tartalmaz, érdemben levont jogi következtetései tévesek. Felperesek nem bizonyították a Tpv. 2. §. rendelkezésének alperesek általi megsértését, azt, hogy alperesek az „...” termékük piaci bevezetésével és forgalmazásával kapcsolatos gazdasági tevékenységükkel tisztességtelenül, felperesek törvényes érdekeit sértő és veszélyeztető módon, továbbá az üzleti tisztesség követelményébe ütközően, egymás között összehangoltan, közösen folytatták. Nem bizonyították a tisztességtelen mozzanat egyetlen vetületét sem, sem a marketing és forgalmazási elemek tisztességtelen megszerzése, a tisztességtelen költségelőnyöket, valamint azt sem, hogy a felperes által kiépített brand megkülönböztető képességét mivel, hogyan, milyen mértékben, milyen eszközökkel csökkentették. A kereskedelmi hatások milyen mértékben és mivel rontották felperesek üzleti eredményességét alperesek javára. Az alperesek disztribútori tevékenységével, valamint a marketing és reklámanyagokkal a ... név regisztrálásával összefüggésben felhozott cselekmények nem bizonyítottak és nem elégségesek annak megállapítására, hogy alperesek ráültek a felperesek termékére, annak ismertségére, felperesek ezzel összefüggő törvényes érdeksérelme sem lett bizonyítva. A per másfél éves időtartama alatt a felperesek az őt terhelő bizonyítási kötelezettségük ellenére nem indítványozták a bíróság által is szükségesnek tartott szakértő kirendelését a szakkérdések megválaszolására, hangsúlyozva, hogy a felperes szakértő kirendelésére vonatkozó indítványait nem elutasította a bíróság, hanem ilyen indítványa a felpereseknek a bírói kioktatás ellenére nem volt. A per folyamán kizárólag az alperesek tettek érdemi bizonyítási indítványt, amely az I.r.alperes készülékének páraszabályozó képességére vonatkozott. A páraszabályozó képesség vizsgálatára egy háztartási hajszárító és egy flakon csapvíz használatával került sor, ami szakértői bizonyítás hiányában nyilvánvalóan nem ad alapot annak a felperesi álláspontnak az alátámasztására, hogy a felperes, illetve alperesi perbeli termékek műszakilag nem egyenértékűek. Ellenbizonyításként éppen az alperesek indítványozták szakértő kirendelését az I.r.alperesi termék páraszabályozó képességének bizonyítására, illetve az általa gyártott mérőműszerrel a vizsgálatok tárgyaláson történő elvégzésére, amelyre nem kapott lehetőséget, méltánytalanul. A perben kirendelt szakértővel együttműködve közöltek a szakértővel, hogy van lehetőség laboratóriumukban szükséges mérések elvégzésére, a felperesek nem járultak hozzá a mérések elvégzéséhez, így szakértő ezért jelentette be, hogy a kirendelő végzésnek, feladatnak nem tud eleget tenni. Felperesek magatartása indokolatlanul akadályozta a szakértői bizonyítás lefolytatását, ami az egyetlen érdemi bizonyítási eljárás lett volna a perben, nem volt olyan bizonyítás, amely a bizonyosság kellő fokát eléri és mivel az összes kereseti kérelem vonatkozásában felpereseknek lett volna kötelezettsége a bizonyításra, bizonyíthatatlanság az ő terhükre esik. Szakértői bizonyítás hiányában a tárgyaláson lefolytatott, nyilvánvalóan alkalmatlan bizonyítás lefolytatása alapján megalapozatlan az ítéletnek az a ténymegállapítása, hogy a per időpontjában kereskedelmi forgalomban voltak olyan alperesi termékek, amelyek vonatkozásában nem igazolt, hogy nedvességérzékenységük megfelelt volna a felperesi termék nedvességérzékenységének. Hangsúlyozta, hogy szakértő bevonása nélkül az érintett termékek műszaki tulajdonságairól, páraszabályozó képességéről, funkcionalitásról, de még a külső megjelenésről sem lehet olyan megállapítást tenni, amelyre ítélet alapítható, így a bíróságnak az összes kereseti kérelmet el kellett volna utasítani. Felperesek azt sem bizonyították, hogy az „...” márka piacvezető lett volna a magyar piacon. A logikával is ellentétesnek vallották az ítéletnek azt a megállapítását, hogy a disztribútori tevékenységgel kapcsolatos szerződéskötési tárgyalások során alperesek olyan információkhoz jutottak, amelyek felhasználásával gyorsan, célzottan és kevés saját ráfordítással betörték a légbevezetők piacára, megjegyezve, hogy a disztribútori szerződést kizárólag a II.r.alperes kötötte, erre az I.r.alperesnek semmilyen ráhatása nem volt, annak teljesítésében nem vett részt. Nem nyert bizonyítást, s emiatt iratellenes az ítéletnek az a megállapítása is, hogy a ...hu honlapon elérhetővé tett ismertető, szó szerint átvette volna a

felperesi katalógus szöveges tartalmát. Nem igazolt a bíróságnak az az álláspontja sem és a logikai láncolat teljes mértékben hiányzik az arra vonatkozó fejtegetésből, hogy alperesek milyen indokkal keresték fel felpereseket 2013-ban, a disztribútori szerződés kapcsán. Megjegyezték, hogy a II.r.alperes által megkötött disztribútori szerződést az I.r.alperes nem kapta meg, annak tartalmáról a jogvita kialakulásáig nem volt tudomása. Álláspontja szerint az ítélet végrehajthatatlan, mert a bíróság nem határozta meg azon tisztességtelen magatartások körét, így az alperesek nem tudják, milyen magatartásokat kell abbahagyniuk, milyen magatartástól kell tartózkodniuk a jövőben.

A felperesek az alperesek által, míg az alperesek a felperesek által támadott ítéleti rendelkezések helybenhagyását kérték.

A felperesek fellebbezése részben alapos, az alperesek fellebbezése alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálásához szükséges tényállást feltárta.

A helyesen feltárt tényállás alapján a bizonyítékok részbeni helytelen mérlegelésével azonban téves következtetésre jutott, amikor az alperesek részéről nem látta megvalósulni a jellegbitorlás törvényi tényállását, illetve a felperesi kereseti kérelemtől részben eltérő jogkövetkezményeket alkalmazott. Ugyanakkor megalapozottan, a rendelkezésre álló bizonyítékok helyes értékelésével állapította meg, hogy az alperesek a keresetlevélben részletezett magatartásaikkal megvalósították a Tpvt. 2. §-ában definiált tisztességtelen piaci magatartás törvényi tényállását is. Helyesen állapította meg azt is, hogy a tilalmazott összehasonlító reklám megállapíthatóságának alapjául szolgáló magatartást nem tanúsítottak, továbbá a Tpvt. 86. §-a alapján alkalmazható jogkövetkezményeket is döntően - a későbbiekben részletezendő kivétellel - helyesen alkalmazta.

A másodfokú bíróság így döntően megalapozottnak ítélte a felperes fellebbezési kérelmét.

Az elsőfokú bíróság határozatában is olyan indokolási részek és jogi okfejtések kerültek kifejtésre, amelyek alapvetően alátámasztották azt a felperesi tény- és jogállítást, hogy a tisztességtelen piaci magatartásról szóló generál klauzula törvényi tényállásán túl az alperesek részéről a jellegbitorlás is megvalósult, a kifogásolt és az elsőfokú bíróság által is jogsértőnek minősített magatartások jelentős részét azonban a Tpvt. 2. §-ának normaszövege által tilalmazott magatartás körében értékelte.

A Tpvt. 6. §-ában foglaltak szerint tilos valamely forgalomképes ingó dolgot (továbbiakban: termék) vagy szolgáltatást a versenytárs hozzájárulása nélkül olyan jellegzetes külsővel, csomagolással, megjelöléssel - ideértve az eredetmegjelölést is - vagy elnevezéssel előállítani, forgalmazni, vagy reklámozni, továbbá olyan nevet, árujelzőt, vagy egyéb megjelölést használni, amelyről a versenytársat, illetve annak termékét, szolgáltatását szokták felismerni. A per adatai szerint az I.r.alperes kérelmet nyújtott be a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalához (SZTNH) az általa forgalmazott, piacra vezetett „,...” megjelölés védjegyként történő lajstromozása iránt. A kérelem pontos tartalma szerint védjegyoltalmat kért az „,...” szókapcsolatot magában foglaló ábrás megjelölésre. Ezen eljárásban az I.r.felperes, mint kérelmező felszólalással élt, megjelölve a védjegyként történő lajstromozás akadályát. A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala ezt a felszólalást megalapozatlannak találta és az „,...” megjelölést számú védjegyként lajstromozta. Ezen határozat ellen az I.r.felperes élt megváltoztatási kérelemmel. A Fővárosi Törvényszék a 2016. november 2. napján kelt 3.Pk..../2016/13. számú végzésével a hivatal határozatát megváltoztatta és a védjegybejelentést elutasította.

A korábban előadottakon túl a felperesek a jellegbitorlás megvalósítása körében új körülményként hivatkoztak arra, hogy a Fővárosi Ítéltábla 8.Pkf..../2017/3. sorszám alatti végzésével a Fővárosi

Bíróság elsőfokú végzését helyben hagyta. Határozatának indokolásában rámutatott arra, hogy több a megjelölések között kimutatható azonosság, mint az eltérés, ezért a zárójegyzékben szereplő, jellemzően a lég-, illetve szigeteléstechikához kapcsolódó áruk nagyfokú hasonlóságára is reálissá teszi a megjelölés és a védjegy fogyasztói összetévesztését, és a védjegybejelentést elutasította.

A bírói gyakorlat egységesen megállapíthatónak ítéli a jogsértést, ha - az egyéb törvényi feltételek megléte mellett - a - bitorolt - és - bitorló - termék összetéveszthető, vagy az összetévesztés veszélye fennáll. (BDT.2005.1258., BDT.2006.1297.)

A jelen perben az ítéletábra álláspontja felperessel egyezően az volt, figyelemmel immár a Fővárosi Ítéletábra hivatkozott döntésére, hogy a védjegyoltalomban részesítést kizáró, a bíróságok által részletesen mérlegelt tényállás és a védendő jogi érdek lényegi azonossága önmagában is alkalmas és elegendő annak megállapításra, hogy a Tpv. 6. §-ában szabályozott jellegbitorlás az I.r.alperes részéről megvalósult.

E körben az ítéletábra a nevesítetten tilalmazott jellegbitorlást erősítő magatartásként értékelte azt a cselekményt is - amely a későbbiekben kifejtendők szerint inkább a Tpv. 2. §-ában tilalmazott magatartás tényállási körébe esik -, hogy az I.r.alperes által üzemeltetett és elsődlegesen az I.r.alperes bemutatkozását célzóhu honlapon hirdetett „....” termékek körében letölthető volt ezen termékek katalógusa és árjegyzéke. Az évek óta folyamatosan megjelenő, megújuló katalógussal az alperesek lényegében azonos címzetti kört kívántak megszólítani. Az I.r.alperes katalógusában helyenként szó szerint átvett magyarázó szövegeket, jellegábrákat és fotókat szerepeltetett, amelyek mind olyan jellemzők, amelyekről a piacon a felpereseket szokták felismerni. A két katalógus azonosságot mutatott az oldalankénti címmegjelölésben, a strukturális felépítésében, amelyek összességében alkalmasak voltak arra, hogy egy átlagos olvasó a katalógusokat összetévesse. Az I.r.alperes általa üzemeltetett másik honlapon, ahu oldalon kifejezetten az „....”-val való összetéveszthetőségre alapozva népszerűsíti az „....” termékeket, hiszen ezen honlapok színvilága, menüszóró, a honlapok elrendezése, tartalmi felépítése is azonos, illetőleg nagymértékben hasonlít, és ezen a honlapon is a főbb vizuális és strukturális jellemzőkről általában a piacon a II.r.felperes honlapját szokták felismerni.

Ezért az alperesi honlap is részletes vizsgálat nélkül alkalmas volt arra, hogy a vásárlók első ránézésre ezeket összetéveszték.

A jellegbitorlás megalapozottságára, annak igazolt voltára tekintettel a Tpv. 86. §. (1) bekezdés d.) pontjában írtak alapján jogsértő árumegjelöléssel ellátott, illetve forgalmazott árunak a jogsértő jellegétől való megfosztását, ennek megvalósítása érdekében a 86.§ (3) bekezdés b) pontja alapján a már kereskedelmi forgalomban lévő termékek visszahívását kellett elrendelni.

Ezeket a termékeket tehát a jövőben gyártani és forgalmazni csak akkor lehet, ha az összetéveszthető árumegnevezéstől való megfosztás után már nem sértik a Tpv. 6. §-ában megfogalmazott követelményeket.

Az ítéletábra a Tpv. 2. §-át (generál klauzulát) sértő, alperesek részéről megvalósult tisztességtelen piaci magatartásra vonatkozó elsőfokú ítéleti megállapítással egyetértett.

Az elsőfokú bíróság a feltárt peradatokat, bizonyítékokat összességében helyesen értékelve és mérlegelve jutott arra a következtetésre, hogy az alperesek megvalósították a tisztességtelen piaci magatartás törvényi tényállását is, a keresetben írt, majd a per folyamán időrendben és összefüggéseiben bemutatott, tényekkel alátámasztott magatartásukkal.

A felperesek eredményesen bizonyították, hogy alperesek az „....” nevű termékük piaci bevezetésével és forgalmazásával kapcsolatos gazdasági tevékenységüket tisztességtelenül, a felperesek, mint versenytársak törvényes érdekeit sértő és veszélyeztető módon, továbbá az üzleti

tisztesség követelményeibe ütközően egymás között összehangoltan és közösen folytatták. Az a jogkövetkeztetés is megalapozott volt, hogy mindezzel maguknak jelentős költség, idő és energia megtakarítást eredményező módon „ráültek” az évtizedek alatt kiépített piacvezető arculatra. Ez az alperesi magatartás pedig a tisztességtelen előnyökön túl, a felperesek által kiépített brand megkülönböztető képességét is csökkentette.

A másodfokú bíróság a felperes által bemutatott kronologikus eseménytörténet, az abban előadott tények alapján igazoltnak látta azt is, hogy a II.r. alperes a disztribútori szerződést a II.r. felperessel nem azzal a szándékkal kötötte, hogy tényleges forgalmat bonyolítson le, hanem azért, hogy az azonos termékcsalád forgalmazásáról, gyártásáról információkat szerezzen be. Ezt a megállapítást az egyéb peradatok mellett az is igazolja, hogy az ekkor már megvalósuló gyártási technológiáról, annak előkészítéséről, azaz arról, hogy hasonló funkciójú terméket fog bevezetni a piacra, az alperesi ügyvezetők elhallgatták a II.r.felperessel folytatott tárgyalásokon. De közvetve ezt igazolja az a körülmény is, hogy valós termékforgalmat kereskedelmi forgalmi mennyiségű értékesítést az alperesek nem tudtak igazolni. Olyan időszakban került sor az „...” termékek, vagy „...” termékek értékesítésére, amikor saját termékük kidolgozása fejlesztés alatt állt.

E körben annyiban helytálló volt az alperesek fellebbezési érvelése, hogy az elsőfokú ítélet rendelkező része nem felelt meg az egyértelműség, végrehajthatóság törvényi követelményének, ezért ezt a másodfokú bíróság annak pontosításával, a jogsértő tevékenységek, részcselekmények felsorolásával kiegészítette. Ezt az is indokolta, hogy Tpv. 86. §. (1) bekezdés a.) - d.) és f.) pontjaiban írt jogkövetkezmények alkalmazására csak akként kerülhet sor, hogy a bíróság az ítéletében részletesen rögzíti, hogy mely magatartást minősített jogsértőnek, és melyek azok a konkrét cselekmények, amelyeket a fentebb idézett jogszabályhely által lehetővé tett jogkövetkezményekkel szankcionál.

E körben a Tpv. 86. §. (1) bekezdés b.) pontjában írt további jogsértéstől való eltiltás szankcióját a másodfokú bíróság azonban nem látta indokoltnak alkalmazni a disztribútori szerződés időközbeni megszűnésére, továbbá arra tekintettel, hogy a jellegbitorláshoz kapcsolódóan elrendelt szankciók alkalmasak és elegendőek a további jogsértés megakadályozására.

A kialakult bírói gyakorlat szerint a Tpv. 86. §. (1) bekezdés c.) pontja szerint elrendelhető nyilatkozattal történő elégtétel adás alkalmazása során a bíróság nincsen kötve a felperes által megfogalmazott szöveghez, hanem az általa megfelelőnek ítélt és indokolt tartalmú közlemény közzétételét rendeli el. Az elsőfokú bíróság döntése ezzel kapcsolatosan indokolt volt annyiban, hogy a per során valóban nem nyert bizonyítást az a körülmény, hogy a két termék jellemzői egymástól eltérnének.

A perben rendelkezésre álló adatok alapján - így különösen a felperesek által becsatolt franciaországi vizsgálati eredmény, az elsőfokú bíróság által a tárgyaláson lefolytatott „bizonyítási kísérlet”, az alperesek által becsatolt TÜV vizsgálat lefolytatásának kifogásolható körülményei miatt - valóban bizonyítatlan maradt, s így aggályos az I.r. alperes által a saját termékéről a különböző honlapjain, katalógusaiban, egyéb promóciós anyagaiban közzétett azon állítás, hogy az I.r.alperes saját terméke ugyan olyan módon, a páratartalom által szabályozott, mint a felperes által már piacvezető termékként forgalmazott termék. Mivel ez a lényeges, a két termék szempontjából alapvető műszaki sajátosság a per során a fentebb indokoltak szerint a felperes részéről nem nyert bizonyítást, a másodfokú bíróság indokoltnak látta a közzétenni rendelt elégtétel adás szövegében megjeleníteni azt a körülményt, hogy ez az állítás, így az alperesek által hivatkozott egyenértékűség e tekintetben nem igazolt.

A Tpv. 86. §-ában írt jogkövetkezmények tekintetében az ítélet az (1) bekezdés f.) pont alapján indokoltnak látta az elsőfokú ítélet kiegészítését azzal, hogy az alperesek kötelesek adatokat szolgáltatni az „...” légbeszívó terjesztésére kialakított üzleti kapcsolataikról azzal a tartalommal, hogy a termékeket mely forgalmazóknak, milyen mennyiségben és milyen áron értékesítették. Az elsőfokú bíróság arra hivatkozott, hogy azért nem adott helyt az adatszolgáltatásra vonatkozó ilyen tartalmú kérelemnek, mert a felperesek olyan üzleti érdekeket nem adtak elő, amelyek alapján megállapítható, hogy maga az alperesi termék gyártása mennyiben sérti a felperesek tevékenységét. Ugyanakkor az ítélet fentebb már mind a jellegbitorlás tilalmába, mind a tisztességtelen piaci magatartás generál klauzulájába ütközés megállapítása körében kifejtette, hogy a felperesek törvényes érdekei sérültek, miután az alperesek magatartása sértette, illetőleg veszélyeztette, illetőleg sérti és veszélyezteti a felperesek jogos érdekeit. A kifogásolt magatartások a felperesek ráfordításainak megtérülését csökkentették, illetőleg veszélyeztették, ezért ennek a jogkövetkezménynek a mellőzése nem indokolható az alperesek üzleti titkára történő hivatkozással.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg az Tpv. 6. §-ában szabályozott tilalmazott összehasonlító reklámba ütköző magatartás hiányát. Az alperes ügyvezetőjének a per során dokumentált nyilatkozatai, azok csekély számára, egyedi voltára és a kétségtelenül irányított tartalmú kérdésfeltevésekre tekintettel nem adnak alapot annak megállapítására, hogy ez kimerítette az összehasonlító reklám tilalmazott törvényi tényállását.

A másodfokú bíróság mindezen indokokra tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §. (2) bekezdésében írtak szerint részben megváltoztatta, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a per fő tárgya tekintetében a Pp. 253. §. (2) bekezdése alapján helyben hagyta.

A másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a sikeres fellebbezés eredményeként döntően pernyertes lett a felperes. Az előterjesztett kereseti kérelmekkel összefüggésben, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet alapján megállapított megbízási díjon alapuló ügyvédi munkadíjat figyelembe véve, a II.r.alperest felperesek javára 1.500.000,-Ft I.r.alperessel egyetemlegesen, az I.r.alperest pedig további 3.000.000,-Ft első- és másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte.

Győr, 2017. június 28.

Dr. Zámbo Tamás sk.
a tanács elnöke

. Kovácsfi László sk.. Mészáros Zsolt sk.
előadó bíró bíró

A kiadmány hitelül:
Kiadó: